

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naš notranji položaj.

Novi minister Kuenburg predstavil se je v klubu nemške levice kot c. kr. avstrijski minister, ne pa kot strankarski nemški „Landmannminister“, tako je posebno poudarjalo z nekim naglaševanjem oficijozno časopisje, prizadevajoč si tako malo ublažiti in olepšati ta najnovejši korak Taaffeove vlade. Ustop njegov je le fraza v razvoji našega notranjega političnega življenja, kako se bode to razvijalo, to krije še temna bodočnost.

Novi minister je pa navzlic gori omenjenim besedam se priznal pristaša nemške levice, kateri je dal zagotovilo, da se bode tudi nadalje udeleževal klubovih sej ter bode klub informoval o nazorih vlade. In to je zopet, kar poudarja z zadovoljenjem časopisje nemške levice rekoč, da je prvi nastop novega ministra naredil prav prijazen utisek ter da se je pokazal kot cel mož, ki je govoril odkritosrčno, prikazujoč se svoj mej svojimi.

Ako torej primerjamo glasove oficijoznih organov z izjavami nemškoliberalnih časopisov, na čelu jim organ Plenerjev, reči bi morali, da so zadovoljni prvi in drugi, da je torej baš ministerstvo, stoječe nad strankami, doseglo to navidezno obestransko zadovoljnost. Če pa stvar malo bolj natančno pregledamo, vidimo takoj, da ta zadovoljnost je le provizorična, da tudi ona utegne postati le „faza v razvoji notranje politike.“

V besedah novega ministra, ki je izjavil, da je bil izključno kot pristaš svoje stranke poklican v svetništvo krone, da ostane pristaš te stranke in se bode udeleževal nje posvetovanj ter jo informoval o nazorih vlade, vidi sicer organ nemškoliberalne stranke slovesno vsprejetje zaveze. Posebno se izraža tudi jako zadovoljno o izjavi novega ministra, da njegov ustop ne spreminja nikakor stališča levice proti vladi, in da je oporekel, da bi levica hotela biti del parlamentarne trojne zveze. Kot član vlade, pravi Plenerjev organ, je grof Kuenburg to izrekel in zagotovil, da njegove nazore odobruje vlada.

To se zdi še posebno važno omenjenemu organu, da je član Taaffeovega kabineta sam razdrl pravljico o taki trojni parlamentarni zvezi, katero so tako marljivo razširjali vladni listi. V tem vidi Ple-

nerjevo glasilo dobre avspicije za daljno delavnost grofa Kuenburga, ki je kot prvo svoje delo pokazal to zaslužno opravilo ter se nadeja, da bode vlada korakala dalje po potu, ki je peljal od Dunajevskega do Kuenburga.

V koliko se bode izpolnilo v tem oziru nade Plenerjevega organa, ki seveda z nekoliko kislim obrazom mora odobravati, da se je poklical tak pristaš nemške levice, kakor je bivši uradnik grof Kuenburg, v ministerstvo, na katero so menda cikali in še cikajo vse drugi možje iz sredine levičarjev, to nas bode učila šele prihodnost. Vse kaže na to, da se bode nadaljevala tiha borba mej državniško prekanjenostjo ministerskega predsednika in pa mej nadami in aspiracijami matadorjev nemške levice.

Daljni razvoj našega notranjega položaja bode pokazal, se li bode grofu Taaffeu posrečilo hote ali nehoti razkrojiti tudi do zdaj složno nemško levico, kakor se je to zgodilo pri staročeški stranki, ali pa bode nemška levica prisilila ministerskega predsednika po svojem novem ministru, da bode moral od koncesije do koncesije se udajati jej vedno bolj in bolj. Proti temu pa se je menda že zavaroval zviti grof Taaffe sam s tem, da je poklical na tako mesto moža, kateri se mu menda ne zdi preveč nevaren.

Na grofu Kuenburgu bode, da pokaže, so mu li bolj pri srci načela, katera je do zdaj imel kot uradnik ne baš visocega čina, iz katerega je tako rapidno skočil do ministerskega stola, ali pa se bode vedel pod vodstvom svojega grofovskega kolege in predsednika v ministerstvu priučiti one čudovite elastičnosti, s katero je že toliko dosegel baš grof Taaffe in bode gotovo še dosegel tudi naprej.

Tako utegne še nekaj časa trajati na dalje to stanje negotovosti, katero seveda nam Slovanom ni v nobenem oziru ugodno in koristno, ker se ne moremo povzdigniti do nobenega odločnega koraka in tavamo sem ter tja v meglenem obzorji, katero nam je ustvarila najnovejša faza Taaffeove politike, ki se vzdržuje samo zaradi tega tako dolgo, ker na nobeni strani, izvzemši žalibog dozdej skoro čisto osamljene Mladočehi, ne najde resnega odpora.

In vendar bi bil že skrajni čas, da se slovanski zastopniki ohrabrijo ter store kak odločen

čin, ki bode kazal, da vendar ne hoté čakati onega trenutka, ko jim zares ne bode preostajalo, da prisiljeno store to, kar bodo morali storiti, ako se bodo stvari razvijale tako, kakor to želi in pričakuje nemška levica. V tako zmedenem položaji kakor je sedanjí, se itak ne bode dalo vladati na dolgo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. januarja.

Državni zbor.

Ta teden pridejo končno v razpravo trgovinske pogodbe. Z ozirom na to, da poljski in Hohenwartov klub še nista določila svojih govornikov za generalno debato, začela se je razprava šele danes. Kolikor se doslej ve, nasprotovali bodo trgovinskim pogodbam principijelno samo Mladočehi in protisemitje, a z ozirom na trgovinsko pogodbo Avstrije in Italije, zlasti glede carin na vina, bodo pogodbam nasprotovali tudi vsi dalmatinski in primorski poslanci, mej katerimi to tudi dr. Laginja in dr. Spinčič, dr. Gregorčič in grof Alfred Coronini. Mladočehov oglasilo se je 16, a večina je že sklenila, da bode samo šestim mladočeškimi poslancem dala govoriti. Tako se torej masé usta narodnim poslancem celo v sila važni zadevi, kakor so trgovinske pogodbe.

Hohenwartov klub

posvetoval se je v prvi seji o sedanjem položaju in razpravljaj o tem, kake garancije naj zahteva klub vlade, kajti položaj je takšen, da morajo konservativci imeti nekako sigurnost, da vlada ne bode ravnala proti njih načelom. Razprava o tej zadevi bila je tajna. Dalmatinski poslanci glasovali bodo proti trgovinskim pogodbam in isto tako tudi nekateri češki člani kluba Hohenwartovega.

Češke razmere.

Glasilo realistov „Čas“ priobčil je veleznamenit članek, kateri osvetljuje razmerje mej realisti in Mladočehi. Kakor znano, nastale so jako resne difference mej Mladočehi in realisti in sicer zaradi govora Gregrovega. Te difference so sedaj popolnoma odpravljene in „Čas“, ki poroča o tem, razvija zajedno program realistov, ki se kolikor toliko zлага z načeli Mladočehov. „Čas“ pravi, da, kadar bodo odpravljene punktacije, tedaj bodo vse češke frakcije združene samo v jedno skupino, katera bode stala na podlagi ravnopravnosti in državnega prava. Dotlej morajo pa vse strauke kolikor toliko popuščati od svoje programa.

LISTEK.

K a j n.

Maloruska priča.

(Konec.)

Hotel je oditi, ali ona ga pridrží, objame ga z rokama in šepete še tišje: „Ne hodi od mene; slušaj me slednjič! Ivan, jaz ti bodem vse na svetu nadomestila, tvojega očeta, obitelj tvojo, narod tvoj in vero tvojo. Glej me, Ivan! Čuj moje prošnje — — — ti bodeš tedaj vedno srečen! Primi vero mojo. Pa kaj če ti — kaj ti bode narod tvoj? Takó, kakor jaz, te ne bode ljubil nihče — — —“

In vedno vročji so bili poljubi njeni in vedno čvršče objemale so njene roke njegov vrat, in vedno svetleje plamtele so njene predivne oči. Nezavesten, bled in drhteč slušal je Ivan njeno strastno prošnjo. Prsa so se mu dvigala, njegovi ustnici našli sta njeni, čutil je močno utripanje mladega svojega srca, ko mu je ovila roki krog vratu in že je bil — vled strastne ljubezni — pripravljen se zakleti —

— — — stoj, kaj je bilo to? — Nakrat svečano zazvoni zvon — nizek glas njegov razlega se po zraku — od bližnje cerkve. —

Ves izvensebe iztrga se Ivan iz naročja lepe Poljakinje, jeznim in tresočim glasom reče:

„Beži! — — — — Nikdar se ne bode zgodilo, da bi bil Kazak veri svoji in narodu svojemu nezvest — — — — Beži! Jaz ne potrebujem Tvoje ljubezni, ker me siliš, da postanem izdajalec.“

Po teh besedah preskoči zid in izgine v gozdu. Sevajočim okom, roko pritiskajoč na burno srce, gledala je gospodična dolgo za njim in njeni blede, drhteči ustnici sta komaj izrekli grozeč se besedi: maščevanje, maščevanje!

Minulo je več dnij. Končno pride rojstni dan velmoža in velelepe sobe v palači so bile sijajno ravsvetljene in polne gostov. Mej prisotnimi bil je tudi Peter, brat Ivanov. Ivan se od onega večera ni pokazal. Lepa Poljakinja zabavala se je celi večer samo s Petrom. Odvela ga je v oddaljeno, bogato s tropičnimi rastlinami okrašeno sobo in tu se je zabavala z njim, počivajoč na mehkih blazinah. Omamljivi vonj nenavadnega cvetja, gizdava in raz-

košna uredba sobe, a posebno lepota deklice, ki mu je sedaj tako blizu, omamilo ga je tako, da je bil pripravljen vse storiti, kar bi zahtevala njegova ljubica.

„Zahtevaj od mene, kar hočeš, in storil bodem! Pripravljen sem prevzeti vsak greh, samo če me ljubiš; samo če hočeš moja biti!“ pravi Peter — drhteč strasti, poljubljač njene bele roke.

„Zakolni mi se, da bodeš vse storil, kar bodem zahtevala!“ pravi lepa Poljakinja.

Peter je bil kakor zmešan. Nepomišljajoč dvigne roko proti nebu in šepete: „zaklinjam se!“

Ona se sedaj sladko nasmeje in lepo lice svoje pritisne na njegovo, govoreč mu: „Prinesi mi samo glavo brata svojega — in jaz sem tvoja.“

Smrtna bledost prešine lica Petrova, bliske-tajočimi očmi pogleduje deklico, a po životu ga obletava mraz. Čvršče in čvršče objemale so ga lepe, mehke roke Poljakinje in njeni goreči ustnici šepetali sta, nežne ljubimske besede — — —

Počasi plul je mesec vznak vrhov drevesnih in njega blede svetloba pokrivala je s srebrnimi nitkami dremajočo površino jezera. Prastaro drevj,

Kuenburg in nemška levica.

Oficijelna poročila, katera je izdala nemška levica o klubovi seji, v kateri je poročal Plexer o svojih pogajanjih z grofom Taaff-om, trdila so, da so izrazili vsi govorniki svoje zadovoljstvo z dogovori. To pa ni resnično, kajti oglašali se je tudi govornik, ki je Plenerju odločno ugovarjal in ko je bil posl. dr. Menger. Ta mej nemškimi liberalci jako čislani poslanec zagovarjal je odločno opozicijo proti vladi in obsojal pobiranje drobtinice kakor je naziva politiko klubov. Mengerjev govor naredil je velik vtis in govoril se, da bode Menger odložil mandat, ker ne pritrja politiki kluba.

Vnanje države.

1. Bolgarije

se čuje, da je gospod Stambulov v velikem strahu, kajti na Srbskem živeči bolgarski emigrantje začeli so se baje prav močno gibati. „Agence Balcanique“ sodi, da namerjajo emigrantje nekaj storiti proti Bolgarski, kaj — tega seveda ne vedo mogotci v Sofiji. Kakor se čuje, pomnožila jo bolgarska vlada vse posadke ob srbski meji, da je pripravljena za vsak slučaj. V Bolgariji je baje vse mirno, kajti Stambulov in Koburzan skrbela sta — že zato, da so vsi nezadovoljniji in sploh nevarni moške dobro sbrani v ječah.

Španski anarhisti.

Anarhistične ideje razširjajo se mej Španci vedno bolj in prouzročile so marsikatero izgrede. Te dni prihiteli so kmetski anarhisti iz okolice Xeresa v mesto. Napadniki so bili oboroženi s puškami in drugim orožjem in namerjali so prav resno, ropati vse mesto. Orožniki prihiteli so takoj na lice mesta in po velikem naporu premogli anarhiste in je pregnali iz mesta. Streljanje trajalo je vso noč in šele, ko se je začelo daniti, umaknili so se napadniki. Konjištvo polovilo je mnogo beguncev, kateri pridejo pred vojno sodišče. V boju ustreljeni so bili trije anarhisti, ranjenih je dosti več.

Egipt

zanima sedaj vse evropske politike in diplomate. Javilo se je, da se je vsled smrti Thewfik paše dogovorilo mej evropskimi kabineti kako je ravnati v zadevi nesrečne te dežele. Ker ni nade, da bi imel kakšen ugovor proti angleški okupaciji kaj uspeha, se ni bati komplikacij, akopram ni prav za prav nobena velesila zadovoljna s tem, da si Anglija svoje stališče v Egiptu vse bolj utrja. Hitrost, s katero je potrdil sultan novega khediva egiptskega, zmatra se sploh za znamenje, da hoče porta onemogočiti vsako nesporazumljenje.

Dopisi.

Iz Ziljske doline na Koroškem dne 10. januarja. [Izv. dop.] Muogoučeni in zaslužni slovenski rodoljub preč. g. dr. Matevž Lutman, župnik v Gorjah, stopil je v pokoj ter se bode najbrže preselil v svojo domovino na Goriško. Kot naudušen Slovenec in Slovan sploh udeleževal se je vedno rad shodov naših Ciril-Metodovih družnic in na istih zabaval s sarkastičnimi govori zbrano občinstvo, ki ga je nad vse rado poslušalo. Tudi osnivanje najnovejše posojilnice na Ziljski Bistrici je njegovo delo. Težka nam bode ločitev od tega uzornega in vseskozi vrliga moža tembolj, ker postajajo taki v istini delavni rodoljubi pri nas na Koroškem čedalje redkeji, ko piba polog znane hude burje za nas Slovence v najnovejšem času neka čudna sapa tudi iz Celovškega škofjega dvorca, katera je več ali manj najbrže uzrok, da nas naš

šepetalo je tajno mej seboj. Zamršene veje pripogibale so se k zemlji in v trstji kraj obale žuborel je vetrič — tiho popevko žalosti. Kmalu je zavládala globoka tišina povsodi. Vse gibanje v prirodi se je umirilo, ko da se je nadejalo zla.

V senci dreves plazila se je neka bela prikazen. S tihimi, lahкими koraki približavala se je obali jezera. To je bila lepa gospodična, katero je tiralo maščevanje, da izvrši grozno delo nad srcem in dušo.

Težko, bojzljivo čakaje polasti se je nepopisna muka in neizrečni strah. Šumenje listja, mislila je, da je tožec jo glas; bilo ji je, ko da jo lovi roka pošasti skozi veje dreves. Čakala je, a glasno tolčenje srca, zvonelo ji je kakor glas mrtvaškega zvona — — —

Kmalu se pokaže na bliščeči površini vode črna točka. Ta je postajala vedno večja in večja in končno spoznala je deklica brzo mahanje vesla. Strahu in bojzani zatisne oči. Čula je, kako je čolnič zadel ob obal, kako se nekdo približuje.

Sedaj odpre krasna gospodična oči. Pred njo je stal Peter z razmršenimi lasmi in strašnim obrazom. Ona ga pogleda in déje: „Torej?“

dragi prijatelj Lutman preje zapuška, nego smo si pričakovati upali. Tako odpadel nam bode list za listom in ostale nam bode končno le še samo suho deblo. S tem pa bode konec krotkih katoliških Slovencev v naši dolini in na to mesto stopili bodo pradrzni prostomisljeni liberali Nemci in nemškutarji, ki pri nas na Koroškem že zdaj ne poznajo niti Boga, niti ljubezni do svojega bližnjega. Radovedni smo bode li potem, ko so vsi elementi združeni ugonobili Slovence na Koroškem, za našo konservativno in katoliško stvar bolje, nego bi bilo, ako bi se podpirali v rni Slovenci vsaj v toliko, da bi se mirno razvijati mogli. Ziljske doline, slovenski del je itak že bolj penemčen, nego bi si kdo mislil, kar pa tudi ni čuda, kajti šole so vse po nemškem kopitu uravnane in za učitelje imamo pri nas tudi večinoma Nemce nastavljene, ki slovenske besede niti ne umejo. Zdaj se nam je pa še bati, da se bodo pričeli s časom tudi na slovenske fare nastavljeni nemški duhovniki, da bode germanizacija toliko hitreje napredovala. Tužna majka!

Domače stvari.

— (Zdravniška zbornica kranjska pa agitacija nemškutarska.) Ljubljanski zdravniki, kateri „društvo zdravnikov za Kranjsko“ vodijo, hočejo tudi v zdravniški zbornici zvonec nositi. Začeli so že svoje pristaše pripravljati na volitev, ker se boje, da bi neodvisni in tudi narodni zdravniki zasedli mesta v tej zbornici. Zato je njih vodja v zadnji seji zdravniškega društva predlagal „ein natürliches Wahlcomité“, obstoječ iz devet, eventuelno enajst članov, mej katerimi bemo izvzemši dveh ali treh samo nemške može, kakor Jagodiz, Keesbacher, Mahr, Morscher, Prossinagg, Valenta. Kako pride v ta važni komite najmlajši doktor Jagodiz, to zamore predlagatelj Valenta povedati. Povemo pa tudi mi lahko, mož je „deutschnational“. Dr. Vošnjaka so vzeli za to mej se, da bi kot deželni odbornik uplival na okrožne zdravnike, da bi se mogočemu triumviratu Keesbacher-Prossinagg-Valenta preveč ne upirali. Zanimivo pri tej stvari je tudi to, da izmed narodnih okrožnih zdravnikov, katerih lepo število so doktorji vsega zdravilstva, ni niti jeden zadobil milosti pri tej gospodi. Vsprejeli so izmed teh mej se svoja privrženca Urgermana Mahra in ranocelnika starega Globočnika. Gosp. Valenta sicer ni posebno naklonjen ranocelnikom; a tu je iz devet mest kar štiri oddal ranocelnikom, — „man muss die Sache verstehen“. Število narodnih zdravnikov v „društvu zdravnikov za Kranjsko“ se vedno zmanjšuje, ker voditelji tega društva vsled svoje mogočnosti ne puste nobene opozicije svojemu početju. Tudi se še ni nikdar slišal slovenska beseda v sejah tega društva, kar je popolnoma naravno. Gospodje se vedno mej seboj volijo „per acclamationem“ v odbor, v katerem sedaj sede: Valenta, Stangl, Prossinagg, Bock in Paichel — sami naši prijatelji. Razun slučajno v Ljubljani rojenega dr. Bocka ni nobeden domačin in Slovenec prijazen. — Opozarjamo neodvisne in narodne zdravnike, da so oprezní, kajti zdravniška zbornica imela bode tudi osobne stvari obravnavati, in slabo bi se lahko

Peter dvigne molče desnico in pokaže pri lumnini svetlobi s krvjo zamazano glavo brata svojega.

Lepa gospodična zastoče za pred kratkim časom še tako dragoceno glavo in pritisne poljub na hladna usta.

Sedaj pa se stisnjeni ustnici odpreti in iz njih je donel, glasni zaničljivi posmeh, čegar jek se je v daljnem, temnem gozdu neugodno ponavljal; razburi se, sicer mirno jezero — — — divji, pretresajoči krik — — — plusek in šum vode — — — in zopet mrtva tišina.

Na krik prebudi se ribič in ko je iz svoje kolibe stopil, videl je, kako je po blisketajoči se površini jezera letel rudeč plamen in v temi izginil.

Peter in lepa Poljakinja sta izginila za vselej.

Na obali jezera našli so prihodnji dan samo prazen čoln in žepni robec gospodične. Dan kasneje — pa se je uel krasen dvorec velmožev — in ogenj ga je promenil v prah in pepel. Stari kapetan pa je pozabljal z bolnim srcem izgubo svojih sinov.

Od takrat pojavljaj se je — vsako leto na dan Ivanovega umora — na površini jezera rudeč plamen.

Ljudje so trdili, da je to duša Ivanova, ki išče svojega morilca.

A. P.

kateremu godilo, če ga bodo imeli udje „Wahlcomite-ja“ respektivno prihodnje zdravniške zbornice soditi. Kranjska ima dovolj domačinov, neodvisnih in značajnik zdravnikov, Slovencev ali vsaj njim prijaznih kolegov, katere naj v zdravniško zbornico pošlje. Naj ne gre nihče na limance, če ga mej se vabijo, kajti bode jim le osodnja Kranjska zdravniška zbornica mora imeti ude, kateri bode sloveščini ono mesto odkazali, katero mora zavzemati. To zbornico mora tudi v osebnih uprašanjih voditi le prepričanje, ne pa politično mišljenje in oboje prijateljstvo. Ne bodimo „podlega tujcevi peti!“

in imo — (Družba sv. Cirila in Metoda) je poslal g. nadučitelj Josip Žirovnik 5 gld., nabranih v veseli družbi v Gorjah. — Naj se rodoljubi ob raznih veselih prilikah spominjajo naše družbe, ki potrebuje po vedno rastočem delokrogu vedno novih sredstev.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— („Ljubljanskega Zvona“) 1. številka razpošiljati se je pričela danes. Pri tej priliki naznanjamo vsem p. n. čast. naročnikom, kateri naročnine še niso obnovili, da to kmalo store. Istotako naznanjamo, da se dobe vse številke l. 1891., kakor tudi prejšnji letniki. S posameznimi številkami od leta 1880. do 1890. pa ne moremo več potrebi. — Prihodnja številka izide v dan 1. febr.

— (Muzejsko društvo.) Kakor smo že objavili, ima muzejsko društvo jutri ob 6. uri zvečer v bralni sobi Rudolfinuma svoj mesečni shod z javnim predavanjem g. prof. Wallnerja o „Kranjski in Primorski v začetku avstrijske nasledstvene vojske“.

— (O umoru agenta Stedrya.) Po vsem mestu raznešena vest, da je Stedryjev pisar Cvajer, ki je še vedno v preiskovalnem zaporu, se udal, da je umoril Stedrya, je popolnoma neosnovana, kakor smo poizvedeli na kompetentnem mestu. Razne indicije pač pričajo proti njemu, a obstal ni do zdaj ničesar.

— (V Zagorje) poslal je tukajšnji trgovec s premogom g. L. Stritzl svoje delavce, da bodo ondu nalagali že izkopani premog na tovarne vozove južne železnice, kajti vstred štrajka rudarjev postal je premog v Ljubljani precej redka in draga stvar.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 27. decembra 1891 do 2. januarja 1892 kaže, da je bilo novorojencev 22 (= 37.3 %), umrlih 40 oseb (= 67.8 %), mej poslednjimi 11 za ošpicami, 1 za škrlatiko, 2 za tifuzom (legarjem), 2 za vratico (davico), 4 za jetiko, 10 za različnimi boleznimi. Mej umrli je 7 tujcev (= 17.5 %), iz zavodov 7 (= 17.5 %). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli za ošpicami 83, za škrlatiko 4, za vratico 1, za influenco (hripa) 45.

— (Drugo predavanje g. profesorja Müllnerja v Šišenski čitalnici) bilo je še bolj obiskano in še zanimivejše od prvega. Pol drugo uro govoril je g. muzealni kustos o prvotnih naseljencih barja, živcih na kolnih stavbah, o nekdanji kupčiji i rudokopstvu, o zgodovini tukajšnjega prebivalstva z davnega časa, ko še ni poznalo kovine, do dobe bakra, kositarja in železa. Kakor sedaj kulturni narodi osrečujejo še priproste npravne narode po Aziji, Afriki in drugod, da jih podjarmijo in jim za kožuho vino, slonove kosti in druge vrednosti in pridelke dajejo stekla, lišpa itd., istotako prihajali so sem pred več tisoč leti izobraženci iz dobičkarije. To pa razjasnjuje, kako so prišle mej še popolnoma neomikano prebivalstvo barja reči, umetno izdelane in iz blaga, katerega tukaj ni bilo.

— Gospod profesor opisal je prezanimivi velikanaki čoln, ki se je našel na Jos. Koslerjevem svetu — ležeč na povškarcu, napolnjen z rujavim blatom, in pod šoto in trebežem. Ker so Rimljani pred 1300 ali 1500 leti ceste po barji gradili na šoti, morala je torej „barka“ pogrezniti se na dnu jezera, torej prej ko je močvirje postalo, ga mah prerasel in se je naredila 80 cm debela šota. Ker je pa imenovani čoln skoraj umetno izdelan in deloma z železnimi žrebli vezan, nastane prezanimivo uprašanje: Kdo ga je izdelal, kdaj in kje? O tem govoril bo čast. gosp. profesor prihodnjo nedeljo in takrat zaključil ciklus predavanj — upajmo, da le za zdaj. — Marljivega gosp. prednašalca je občinstvo jako pazno poslušalo in z radostjo je vsprejelo obljubo tretjega govora.

— (Občni zbor čitalnice Viško-Glinške.) Odbor Viško-Glinške čitalnice nas prosi

naznaniti, da bode občni zbor zaradi premale večerajnje udeležbe, v nedeljo dne 17. t. m. ob 6 uri zvečer v čitalnični sobi na Viču. Zborovalo se bode brez ozira na število udeležencev. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Bralno društvo pri D. M. v Pulju) ima svoj II. občni zbor v ponedeljek, dne 18. jan. ob 7. uri zvečer v gostilni gospe Antonije Kuhar. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Samostalni predlogi in drugo po §. 26. društvenih pravil. K obilni udeležbi vladno vabi odbor.

— (Iz Višnje Gore) se nam brzojavlja, da je mestni občinski odbor imenoval Šukljeja zbog njegovega požrtvovalnega delovanja za Dolenjsko, jednoglasno častnim meščanom.

— (Narodna čitalnica v Novem mestu) priredi na večer dne 16. januarja 1892 v prostorih „Narodnega doma“ veselo igro: „Ravni pot, najboljši pot“ in plesni venček. Začetek točno ob 8. uri. K mnogobrojni udeležbi vabi p. n. ude narodnih društev odbor.

— (V Rovt) bil je pri zadnji občinski volitvi novim županom mesto umrlega g. Igu. Trepela voljen g. Tomaž Kunc, posestnik in trgovec, odbornikom pa Janez Petkovšek, posestnik, — oba iz Rovt.

— (Snega) padlo je tu „za Gozdom“ v noči od 9. na 10. t. m., ko je prvi že ves zginil, — že nad 16 palcev, a še vedno prav na gosto sněži; vse kaže, da bo zima dopolniti, kar je — zamudila! Zverjadi, tičem in divjačini bode šla zdaj pač trda za hrano!

— (Občinska volitev v Klobasnici na Koroškem) izvršila se je sijajno in so v vseh treh razredih voljeni sami radikalni Slovenci. Nemškutarji, na čelu jim zopet učitelj, pa so se zoper to volitev pritožili, in sicer zavoljo tega, ker je slovenska stranka volila z listki, na katerih so bila imena odbornikov natisnjena. Ker drugega uzroka niso imeli, ali pritožiti pa so se morali, da ustrezajo želji neke Celovške, nam dobro znane gospode, „pogruhtali“ so jo na ta način, in skoro bi smeli trditi, da jim bode vstreženo. Pri nas je že tako! Pritožba mora biti povsod, kjer zmagajo Slovenci! Nekateri mislijo, da nas bodo s takim turškim postopanjem v toliko utrudili, da bomo odložili orodje ter potem pri ponovljeni volitvi prepustili teren našim nasprotnikom, — pa se hudo motijo!

— (Koroški nemško-liberalni časnik,) ne izvzemši uradne „Klagenfurter Ztg.“, s posebno slastjo poročajo v umoru Stedry-jevem, ker se je pripetil v slovenski Ljubljani; malo ali skoro nič pa niso pisali o dveh roparskih umorih, ki so se izvršili pred malo tedni pred durmi Celovškega mesta, in še do danes niso našli zločincev. Tudi o zločincih pred dvema letoma zaklanega in oropane kmetkega posestnika iz Tholice, katerega so povrhu še vrgli v kanal, ki vodi iz mesta na Vrbsko jezero, ni duha ne sluha. Svetovali bi tedaj koroškimi „šnoraliatom“, da bi najprej sami sebe prijeli za nos!

— (Učitelj koroški, pokorne slugel) Po vseh slovenskih krajih na Koroškem komandirani so učitelji, postopati z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi zoper znane prošnje za slovensko šolo in pri občinskih volitvah delati in paziti jim je povsod in v prvi vrsti na to, da zmagajo nemško-liberalni pristaši ali „Bauernbundarji“. Znani so nam slučaj, ko so se gledé na to zadevo pozvajali učitelji iz nekaterih krajev celo na neko višje mesto v Celovec, — da se jim je dala potrebna direktiva. Tudi imajo ti naši „vitezi žalostne postave“ baje ualog, iz vseh občinskih odborov izriniti zaslužne duhovnike in na to mesto sebe postaviti, da bi ob enem najbrže kot tajniki imeli na občinski odbor večji upliv. V bolj kočljivih uprašanjih, posebno gledé slovenske šole, pa bi morali koj v seji nasprotovati in na to potem tudi Celovski gospodi hitro poročati, da bi jej bilo hitreje in lažje mogoče, vse že v kalu udušiti ter vsako prošnjo za predlogačenje dosedanjega učnega načrta že prej zabraniti, predno bi še zagledala beli dan. — To so tiči, — a koroški Slovenci pa imajo tudi um in pamet ter bistre oči, s katerimi stojijo neprestano na straži.

— („Slovensko pevsko društvo“ na Ptuji) je v svoji zadnji seji dne 6. januarja 1892 sledeče sklenilo: 1. „Veliki koncert“ se bode letos

vršil dne 14. avgusta in sicer v Šoštanji v Šaleški dolini. Upamo, da bode udeležba izredno velika ker je a) lansko leto naš koncert izostal, b) ker v Šoštanji lahko uporabljamo novo železnico in c) ker bode marsikomu dana prilika spoznati krasno Šalevsko in Šaleško dolino. 2. Pele se bodo večinoma pesmi, ki so bile za lani odločene; natančnejši vsopred koncerta se bode pravočasno naznanil. P. n. gosp. poverjenike pa prosimo, naj skrbijo za to, da se bodo jele pesmi takoj vežbati, posebno sedaj v zimskih večerih zato jako pripravnih. Vsa slavna društva opozarjamo na ta naš „Veliki koncert“ ter jih prosimo, naj svoje veselice tako uredijo, da jim bode moč udeležiti se dneva, kateremu je naloga pokazati krasoto in moč slovenske pesni, kateremu bode naloga zbrati vso slovensko razumnostvo kakor prosti narod v skupno razveseljevanje. Odbor.

— (Čitalnica Rajhenburška) priredi dne 24. t. m. „veseli večer“ s koncertom in velikim plesom svojim p. n. članom in po njih upeljanim gostom.

Izpred sodišča.

Čudna „živinozdravniška komisija“.

Te dni bila je pred dež. sodiščem jako zanimiva obravnava. Andrej Triller, 29 let star, tekavec, Andrej Cegnar, 28 let star, jermenar in Janez Kovačič, 30 let star, bivši logarski čuvaj, vsi iz Škofje Loke, sešli so se nekega dne lanskega leta v neki gostilnici v Škofji Loki. Dobre volje so bili in ukrenili, da odidejo na komisijon tja gori proti Sv. Joštu v Poljanske hribe. Hitro so bili jedini, kako razdeliti uloge: Trillerja promovirali so takoj za živinozdravnika brez diplome, Cegnarja so proglasili za zaupnega moža, Kovačiča pa za konjederca, kar je bilo gotovo čudno videti, kajti navajeni smo, da bodijo konjederci vršec službo le z železno zanko v roki, Kovačič pa se je predstavil s puško na rami in v lovski obleki. „Komisija“ bila je sedaj v zmislu starega reka „tres faciunt collegium“ sestavljena, a komisijiski člani niso pozabili, da je treba vsaki komisiji tudi zapisnikarja, kateri beleži sklepe in odredbe v zapisnik, kajti iz skušnje so vedeli „Quod non in actis“ itd. po slovensko „Kar ni zapisano, ne velja nič!“ Tu pa so bili komisijiski člani v veliki zadregi, kajti s pisanjem se doslej niso dosti ukvarjali, in tako se je primerilo, da je bil izbran že konjedersko dostojanstvo imejoči Kovačič tudi zapisnikarjem, h kateri časti mu je pripomogel slučaj, da je jedini mej komisijiskimi člani imel v svoji posesti neko zamazano knjižico, katero je bojda kje zgubljeno pobral. Sedaj je bil komisijon „konstituiran“, zapisnikar pridobljen in hajdi na pot. Kam kreniti, tega komisija ni dolgo ugibala, uvažuje vse okolščine, zlasti pa z ozirom na to, kje je največ upanja na ugoden uspeh uradne te poti, krene jo čudna ta komisija v hribe proti sv. Joštu. Pot je bila dolga in člani izredne te komisije dospeli so utrujeni in spehavi na lice mesta, kar jih pa ni zadrževalo v vršitvi svojega usurpovanega posla. Živinozdravnik Triller je povsod upraševal, imado-li pri hiši kaj živine in je-li zdrava. Ukazal je kmetom, naj pripelje vsak svojo živino pred to komisijo, ker za to komisijo pride še druga. Cegnar je priklimal Trillerju, Kovačič, konjederec in zapisnikar, pa je jako pristno markiral pisanje, zakaj mož ne zna ne pisati ne čitati. Triller pripovedoval je kmetom, da je poslan od župana z nalogom, popisati natančno vso živino in — kmetje dali so se ugnati v kozji rog. Glavna naloga komisiji je bilo seveda pobiranje komisijiske pristojbine. Od prašicev plačati je bilo po 10 kr., od goveje živine pa le 5 kr. Kmetje so sicer kmali z glavo, godrnjali in tudi zabavljali, a naposled vender plačali. Tako nabrala je ta komisija, kakor je dognala sodna preiskava, 6 gld. 50 kr., katero vsoto so člani komisije skupno — zapili. Jeli kateri kmetovalcev stisnil kakemu članu komisije še skrivaj kaj v roko, tega ni bilo mogoče dognati. Komisijisko pregledovanje vršilo se je prna gladko. Neka ženska trdila je sicer, da pozna Trillerja, da ni živinozdravnik, nego preprost tekevec iz Škofje Loke, ali konjederec in zapisnikar Kovačič dokazoval je tako temeljito in korenito, da je Triller učen in študiran gospod, da mu je dotična ženska naposled res verovala. Kmalu potem, ko so komisijiski člani zapili pobrane pristojbine, prišli so jim na sled in v Ljubljani odmerilo je dež. sodišče vsem trem zaradi hudodelstva goljufije, ker so se izdaval za uradne osebe in pobirali denar, primerno kazni in sicer Trillerju 6 mesecev, Cegnarju 4 meseca in Kovačiču dva meseca težke ječe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. januarja. Včerajnji minister-ski svet je sklenil, sklicati deželne zборе dne 5. februarja. Zasedanje trajalo bode štiri tedne, potem se snide zopet državni zbor.

Dunaj 11. januarja. Delegati za obravnave za trgovinsko pogodbo s Srbijo, ki se bodo pričele 18. t. m., dospeli danes.

Zagreb 11. januarja. Ker budget ni dobil najvišjega potrjenja, pride še jedenkrat pred sabor.

Varšava 11. januarja. Vesti angleških listov o zaroti proti življenju carja so neosnovane. Tudi vesti o mnogih zaporih so neistinite, kajti zaprle so se le nekatere posamične osebe, kakor se to dogaja vedno.

Dunaj 12. januarja. Uradni izkaz konstatuje od 3. do 9. t. m. samo 521 slučajev hripe.

Kolonja 12. januarja. Peterburška poročila „Köln. Ztg.“ potrjujejo, da razsaja legar vsled gladi in umrje posebno veliko otrok. Časopisje ostro obsoja ponarejanja moke in kvarjenje žita.

Razne vesti.

* (Josip Pervolf,) glasovit slavist, češki in ruski pisatelj ter vseučilišni profesor v Varšavi, umrl je nenadoma dne 2. t. m. v mestu svojega bivanja. Rojen je bil l. 1841 v Čimelcu na Češkem ter je deloval nekoliko časa tudi kot arhivar češkega muzeja. Preiskaval je neumorno kulturno, književno in politično zgodovino vseh slovanskih panog, katere je vse jednako ljubil in iz lastne skušnje poznal, (bil je tudi v Ljubljani in Zagrebu.) Mej komparativnimi slavisti je zavzemal jedno najuglednejših mest in vse njegove spise preveva čisto rodoljubje. Njegovo glavno delo imenuje se „Slavjane“, v katerem opisuje bistvo vseh slovanskih plemen in njih karakteristiko ter zgodovino slovanske ideje, kakor se javlja v književnosti raznih slovanskih panog. Do sedaj so izšli trije zvezki tega dela, a tudi četrti in zadnji je v rokopisu dogotovljen in ga bodo izdali prijatelji pokojnikov. Srce vsacega izobraženega Slovana mora pretresti tužna vest o tako nenadomestljivi izgubi.

* (Nedolžno obsojen.) Pri porotnem sodišču v Przemyslu v Galiciji bil je l. 1886 neki Senko Hladyla zaradi požigavanja na 12letno ječo obsojen, navzlic zatrjevanju, da je nedolžen. Še le koncem preteklega leta našla sta se prava krivca, zakonska Gavril in Marija Litvin, ki sta bila obsojena na osem in štiri leta ječe. Senko Hladyla pa je bil šest let po nedolžnem v ječi!

* (Učitelj in učiteljica od gladi umrli.) Če je resnično kar poročajo nemški listi, umrla sta v Galiciji v mesecu decembru preteklega leta neka 17letna učiteljica v gorski vasi Grokov in 24letni učitelj v Bubszebnju oba od gladi. Prva imela je 16 gld. mesečne plače, drugi pa 17 gld. Vsaj zdravniki so konstatovali, da je smrt bila posledica stradanja.

* (Stavo in življenje zgubil.) Legacijski tajnik angleškega poslanstva v Belemgradu, Sir Ernest Lyon stavil je z nekaterimi v Belemgradu živimi bogatimi Angleži za visoko vsoto, da bode prihajal v 15 kilometrov oddaljeni Ripanj prej nego bode došel tam železniški vlak, ki se bode odpeljal ob istem času. Pri tej ježi padel je s konja in se ubil.

* (Potrebno za vsako hišo.) Tekom časa se ni delalo za nobeno drugo živilo toliko surogatov in iz tako različnih snovij, kakor baš za kavni surogat. Med temi surogati sloveli so doslej tisti, kateri so bili narejeni iz cikoriije, sladkorne repe in iz fig. To se je v preteklem letu korenito spremenilo, publika se je namreč prepričala, da so zdravju najbolj koristni tisti surogati kateri so narejeni iz žganega žita, kake posebne vrste. Mej temi je v prvi vrsti Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Kajti izginil je predsodek proti temu surogatu ker izgleda kakor žgan ječmen. Ta sladna kava ima ukus in vonjavo kakor kava in je torej najboljša primes bobovi kavi, zlasti ker je tako po ceni, kakor drugi surogati. Kakor čujemo se razširja poraba te primeri vsak dan bolj.

* (Zarota proti modercem.) V Kingstownu in Sydlehamu v državi Optario v severni Ameriki imele so tamošnje žene shod, na katerem so se izrekle proti noši modercev. Zmetale so večje število modercev na gromado, kjer so zgoreli. Potem pa so si prisegle, da hočejo „take umreti, kakor so bile rojene“.

Poslano.

Castiti trgovci Metliškega in Črnomaljskega mesta!

Oprostite, da Vam tu razodenem svojo misel, katera bo vsakemu trgovcu in tudi mnogim drugim všeč.

Kot prijatelj miru, katerega si mnogi želijo in ga vender ne morejo doseči, svetujem, da bi se vse prodajalnice ob nedeljah in praznikih točno o poludne zapirale. Res je, da so nekateri trgovci zakasnih mislij in si tudi žele vsaj ob nedeljah nekaj miru, ali kaj to koristi, ako pa nasprotni drugače ravna in to ne zaradi kupčije, ampak zaradi drugih stvarij, katere bi se lahko oprostili. Kupčije bi bilo ravno toliko, ako bi se prav prodajalnice ob nedeljah zapirale. Zatorej trgovci, bodite zlozni, držite se postave in privoščite si mir.

(Za) se postavijo in privoščite si mir. M. M.

Ljubljanski ZVON

prinaša v 1. zvezku nastopno vsebino: 1. A. Aškerc: Mirza. — 2. Bistrán: Otroku. — 3. S. P.: Stari naslanjač. Bajka. — 4. J. K.: Ponóti. — 5. Zamejski: Jesensko listje. — 6. —r—: Misli s češke razstave. — 7. Fr. Gestrin: Bolna ljubezen. — 8. F. K.: Biriča Suhodlaka najhujši pot. — 9. Bistrán: Prisega. — 10. Rastislav: Zvezdi. — 11. y.: Biser in zvezda. — 12. M. Cilenssek: Geološke razmere župnije starotrske. — 13. y.: Pozimi. — 14. Zorán: Snegu. — 15. Gr. Jereb: Dr. Vincencij Franul de Weissenthurn, slovenski pisatelj. — 16. Simon Rutar: Sedanji zemljevid Afrike. — 17. V. Bežek: Kakó pišimo lastna staroklasiška imena? — 18. Književna poročila: 1. Dr. M. Murko: 1. Bugarški i srpski prijevod knjige o sedam mudraca. — 2. Die Geschichte von den sieben Waisen bei den Slaven. — 19. J. L.: Češka književnost. — 20. Listek: „Matica Slovenska“. — Levstikovi zbrani spisi. — Jurčičevi zbrani spisi. — Od pluga do krone. — „4000“. — „Popotnikov koledar za slov. učitelje“. — Poezije. — Iz odborove seje „Matica Slovenske“. — Iz muzejskega društva. — Slovensko gledališče. — † Anton Červ. — Dva nova groba. — „Matica hrvaška“. — Akademija češka in jugoslovanska. — Nov glasben list hrvaški. — Nov roman Evgenija Kumičiča. — Novo gledališče v Zagrebu. — Obča glasbena in gledališka razstava. — „Balkanska carica“. — Uspomena na izlet Srba i Čeha iz Srbije. — „Stražilovo“. — Jana Nerude zbrani spisi. — Tristoletnica Komenškega. — Poljski roman. — Šola za gledališče

igralce v Pragi. — Slike V. V. Vereščagina. — „Slavjanskoje Obozrenije“. — Listnica. „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust. Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljava zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—164)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Loterijske srečke 9. januarja.

V Trstu: 34, 29, 38, 74, 22.
V Linci: 50, 54, 40, 85, 82.

Tujci:

11. januarja.

Pri **Maličih**: Gauteš, Schutz, Eckstein iz Dunaja. — Hönigman iz Kočevja. — Kališnik iz Tržiča. — Štefandčič iz Trebnja. — Wolf iz Badena. — Baronica Urban iz Beljaka. — Gabrič iz Maribora. — Witzler iz Gradca. Pri **Stomu**: Wirl iz Dunaja. — Mally iz Tržiča. — Udoarnoky iz Trsta. — Palat iz Egipta. Pri **južnem kolodvoru**: Mally iz Idrije. — Gregariančič iz Vipave. — Rabensteiner iz Trbiža.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. jan.	7. zjutraj	783.3 mm.	-1.8° C	sl. zah.	obl.	9.00 mm.
	2. popol.	782.9 mm.	-1.8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	781.3 mm.	-1.6° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura -1.7°, za 0.9° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. januarja 1892.

Prejšnji teden
Bankovcev v prometu 443.240.000 gld. (- 11.982.000 gld.)
Zaklad v gotovini 246.174.000 „ (+ 242.000 „)
Portfelj 179.424.000 „ (- 10.765.000 „)
Lombard 31.881.000 „ (- 1.542.000 „)
Od bankovcev v prometu je davku podvrženih 11 milijonov 282.000 gld.

Dunajska borza

dné 12. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 93.80	gld. 93.75
Srebrna renta	93.25	93.30
Zlata renta	110.95	110.50
5% marcna renta	103.10	103.25
Akcije narodne banke	1032—	1028—
Kreditne akcije	294.50	293—
London	117.90	117.95
Srebro	—	—
Napol.	9.35	9.35 1/4
C. kr. cekini	5.58 1/2	5.59
Nemške marke	57.92 1/2	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	107
Ogerska papirna renta 5%	—	102 1/2
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	236

Janex Lax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-7)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(18—4)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

Nova pijača in narodno živilo

za vse kroge največje važnosti

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

z okusom in vonjavo **pristne** bobove kave.

Patent je javljen v vseh državah — v nekaterih državah je že priznan.

Tega blaga ni primerjati z žganim ječmenom, žganim sladom ali drugimi sličnimi izdelki jednakega imena.

Bobova kava je draga in živce vznemirjajoča **potrebuje** zategadelj **primese.**

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava je najboljša, najtečnejša in najbolj zdrava primes kavi

vrh tega najcenejša, ker jo je mogoče bobovi kavi do polovice primešati. ne da bi to kaj škodilo okusu kave.

Čista sladna kava je izborna pijača zlasti za žene, otroke, malokrvne, na živcih bolne ljudi i. t. d.

Glavna stvar je pravilna priredba: zrna je zmleti in vsaj 5 minut kuhati.

Ne prodaja se nikdar v drobcih, nego samó v originalnih zavojih s sledečo varstveno znamko.

Prodavne cene:

Zavoji à 1/2 kile 25 kr.
„ à blizu 200 gr. 10 kr.
„ à „ 100 gr. 5 kr.

V Ljubljani in v okolico prodaja na debelo IVAN LUCKMANN v Ljubljani. — Dobiva se na drobno v vseh trgovinah s kolonijalnim in špecerijskim blagom.

Fran Kathreinerjev naslednik
Berolin-Monakovo-Dunaj.

(21—1)